

Sygn. akt IV U 304/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Musiał

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Stawarz

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 r. w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 1 lutego 2013 r. nr (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej Z. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2012 r. na okres 2 /dwóch/ lat.

Sygn. akt IVU 304/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 grudnia 2013 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 1 lutego 2013 r. odmówił Z. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 29.01.2013 r. została uznana za zdolną do pracy.

Z. S. w odwołaniu od tej decyzji domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując że z uwagi na stan zdrowia, który ulega ciąglemu pogorszeniu nie jest w stanie podjąć zatrudnienia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. S. urodzona w dniu (...), ma wykształcenie średnie zawodowe o specjalności technolog przetwórstwa mięsnego, pracowała jako szynkarz. Odwołująca pobierała w okresie od 16.11.1996 r. do 30.11.1999 r. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a od 01.12.1999 r. do 30.11.2001 r. i od 01.05.2004 r. do 30.11.2012 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

Odwołująca w dniu 26.11.2013 r. złożyła ponowny wniosek o rentę.

(dowód: wniosek z dnia 26.11.2013 r. –k. 125 ar czII)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u (...) niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu psychiatrii i psychologii.

Na podstawie osobistego badania i analizy zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psychiatra rozpoznał u odwołującej:

- zaburzenia depresyjne nawracające.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującą za częściowo niezdolną do pracy okresowo na okres 2 lat od 01.12.2012 r.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, stwierdza się u odwołującej zaburzenia depresyjne nawracające. W przebiegu choroby występują okresy zaostrzeń i częściowych remisji objawów chorobowych, ale nie występują stany pełnej remisji objawów. Choroba ma przebieg przewlekły. Na podstawie analizy dokumentacji medycznej i przeprowadzonego badania brak jest podstaw do stwierdzenia, by stan psychiczny odwołującej uległ poprawie w okresie od orzekania od 16.11.2011 r. tj. orzecznika ZUS o częściowej niezdolności. Aktualnie odwołująca jest nadal w stanie psychiatrycznym powodującym częściową niezdolność do pracy. Aktualnie nie jest możliwe odzyskanie zdolności do pracy przez odwołującą po przekwalifikowaniu.

/ dowód : opinia sądowo-lekarska – k.35-36 as/

Na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania odwołującego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psycholog stwierdził, że Z. S.:

- intelektualnie funkcjonuje obecnie na poziomie upośledzenia umysłowego lekkiego stopnia, przy wtórnym do zaburzeń depresyjnych zaburzeniach procesów poznawczych – pamięci, koncentracji uwagi, myślenia. Wyniki badań potwierdzają występowanie organicznych uszkodzeń OUN.

Z powodu globalnego upośledzenia funkcjonowania intelektualnego, orientacyjno-poznawczego i społecznego odwołująca nie jest zdolna obecnie do świadczenia pracy, a z powodu utraty zdolności edukacyjnych oraz wieku metrykalnego nie rokuje odzyskania zdolności do pracy.

/dowód : opinia sądowo-psychologiczna – k.31-33 as/

Wydane w tym zakresie opinie biegłych Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołująca, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej. W szczególności Sąd oparł się na opinii biegłego psychiatry ustalając prawo do renty odwołującej i jej czasookres.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 273, poz. 2711) w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołująca nie kwestionowała opinii.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. S. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 1 lutego 2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2). W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczona ze względu na stan zdrowia jest niezdolna do pracy, czy też jej stan zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza psychiatry sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonej istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż Z. S. z przyczyn psychiatrycznych - spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo od dnia 01.12.2012 r. na okres 2 lat. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i badaniu odwołującej, stwierdza się u niej zaburzenia depresyjne nawracające. W przebiegu choroby występują okresy zaostrzeń i częściowych remisji objawów chorobowych, ale nie występują stany pełnej remisji objawów. Choroba ma przebieg przewlekły. Na podstawie analizy dokumentacji medycznej i przeprowadzonego badania brak jest podstaw do stwierdzenia, by stan psychiczny odwołującej uległ poprawie w okresie od orzekania od 16.11.2011 r. tj. orzecznika ZUS o częściowej niezdolności. Aktualnie odwołująca jest nadal w stanie psychiatrycznym powodującym częściową niezdolność do pracy w wykonywanym i wyuczonym zawodzie szynkarz.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołująca spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 1 lutego 2013 r. przyznając Z. S. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.12.2012 r. na okres 2 lat.

SSO Mariusz Musiał

(...)

(...)

(...)

(...)